

Az Úr Lelke Üzen

A KEREKEGYHÁZI SZENT ISTVÁN EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA
XX. évfolyam 2. szám

Szent István és Nagyboldogasszony ünnepe

„Madonna, Fekete Mária védd hazánk és egyházunk!”

Március 11-én a 9-órás Szentmise keretében kerültek bemutatásra a leendő elsőáldozók.

Bemutkozás Kedves Testvérek!

Gondoltam az előző számokban másoknak hagyok helyet. Balázs és István atya búcsúzott és bemutatkozott Csujá Gergely 2. éves kispapunk. Most már talán elérkezett annak az ideje, hogy én is bemutatkozzam.

Ruskó Norbert atya vagyok. Kiskunfélegyházán születtem 1980-ban. Szüleim most is ott élnek. (Talán a búcsúban találkozhatunk Velük) Egy Bátyám van Aki a napokban töltötte 40. életévét.

A közösségek nagyon nagy hatással voltak rám, amik nagyban alakították életem, hitem, hivatásom alakulását.

A családomtól alapvetően keresztény értékeket kaptam. A vasárnapi Szentmise, imák, étkezési közös imák... mondhatni természetesen voltak...

Köszönöm a Szüleim, Nagyszüleim, Rokonságom jó példáját. Kiskoromtól 6-éves koromtól ministrálok. Akkor érkezett Kiskunfélegyházára Főtisztelendő Hajagos Gyula atya káplánnak. Akiről, gondolom, sok kedves emléket ápolnak a Testvérek is a szívükben. Hát engem is megérintett és Bátyámmal azonnal elkezdtük a ministráns szolgálatot. Én úgy néz ki itt is 'ragadtam'... Vasárnaponként 20-30-an ministráltunk és a hétköznapi reggeli és esti Misékre is be voltunk osztva. A vasárnap délutáni Ministráns gyűlések és a Ministráns táborok felejthetetlen élmények voltak... Köszönöm, hogy tartozhattam egy közösséghez és köszönöm, hogy az Úr szolgálatába szegődhettem.

13 évesen megismerkedtem a cserkészzel, ami hasonlóan beszippantott és sok élményt és tapasztalatot adott és ad mind a mai napig nekem. Különösen, amikor 15 évesen Őrsvezető lehettem és gyermekek lettek rám bízva. Jó volt ezt a felelősség teljes szolgálatot végezni. Később kispapként Szegeden is folytathattam a cserkészteket és akkor már Őrsvezetők lettek rám bízva... Ezért a közösségért is hálás vagyok az Úrnak. Sokat táplálkozok a cserkész életfelfogásból...

Középiskolámat a kecskeméti Piarista Gimnáziumban kezdtem és a félegyházi Móra Ferenc Gimnáziumban fejeztem be. Örülök, hogy megismerkedhettem a Piarista világgal, most papként is jó ezekre a kapcsolatokra támaszkodni. Sőt mind a mai napig a Piarista Cserkész Csoport öregcserkésze vagyok. Kiskunfélegyházán a Jessze – Vesszeje katolikus ifjúsági közösségbe jártam. Minden szombat este ifi hittan volt, ami egy irányított beszélgetés volt kötetlen stílusban. Mindenről szó eshetett, hiszen Jézusnak mindenről van véleménye. Nagy ajándék volt ez számomra. Meghatározóak ezek az emlékek és a hivatásom felismeréséhez és elfogadásához is nagyban hozzájárult. A közös zárandoklatok Szentkútra és táborok a Hittanyára felejthetetlenek. Remélem sikerül ebből átadni valamit a jövő nemzedéknek.

A Hittan mellett a Földrajz és a Biológia érdeket különösebben. Ezért arra gondoltam, hogy geológusnak kell lennem. 1998-ban fel is vettek a Szegedi egyetem geográfia szakára. Nagyon boldog voltam, és úgy éreztem, hogy a helyemen vagyok. Persze továbbra is jártam minden szombaton ifi hittanra + minden szerdán, szegeden egy egyetemista ifjúsági közössége. Mi voltunk a Mécses csoport. Ráadásul már 1997-től néhányan elhatároztuk, hogy mindennap megyünk Misére. Így telt az egyetem a templom és a katolikus ifjúsági közösségek között az életem. A második félévben kezdtem meghallani az Úr hívását, hogy lehet, hogy papnak hív... Ezt először elhessegettem, mondván én más életformára készülök, de nem akart elmúlni a készítés. Majd időhúzásban kezdtem, hogy majd az egyetem után, majd később, majd jövőre, majd egyszer... Végül néhány hónap után kimondtam, amire már régóta hívtak és felkészített: „Jövök Uram, hogy teljesítsem akaratomat” Zsid 7.10 Ez lett később a papi jelmondatom is. Szép lassan készített az Úr. A közösségek, a ministrálás, a szolgálatok, a napi szentmise által és biztos vagyok benne sokak imája által.

A kispapi évek gyorsan elszaladtak. A szemináriumban és később papként is különösen, amikor Bugacon – Bócsán kezdő plébános lettem, és 'egyedül' maradtam, megtapasztaltam, milyen sokat jelent a közösség. Számomra már a közösség elsősorban a papi közösséget jelenti. A papi családot.

Egyre inkább a papi közösség, akikkel kéthetente egy egész napot töltök + két másik papi találkozó, ami havi rendszerességgel, erősít és táplál engem.

Töltekezés, pihenés időszakai ezek a találkozók számomra, hogy a szolgálati helyre (plébánia) érkezve ismét lelkes pap lehessenek.

A tanúságot talán már kiolvasták a Testvérek. Nincs más út csak a közösség. Isten is azt mondta: „Nem jó az embernek egyedül...” Még a remetéik is közösségben élnek...

Kívánom, hogy Mindenki találjon közösségre a mi egyházközségünkben is, hogy fejlődhessen, megpihenhessen, töltekezhessen... Ezért szeretnék szeptembertől a meglévő csoportok mellé új csoportokat is indítani. Köszönöm az eddigi imájkukat és ezek után is imáikba ajánlom magam.

Imádságos szeretettel: Norbi atya

Fekete Madonna Zarándokvonat 2018. június 25-29.

A częstochowai Fekete Madonna, (*Czarna Madonna* vagy *Matka Boska Częstochowska* lengyelül) ikon Európa egyik legismertebb Szűz Mária ábrázolása, a lengyel katolicizmus és függetlenség szimbóluma. A Jasna Góra-i pálos kolostorban őrzik Lengyelországban, Częstochowában. A legenda szerint Szent Lukács evangélista festette egy cédrustáblára, amely a Szent Család otthonából származott. Az egyik legrégebbi Jasna Góra-i irat szerint a kép Jeruzsálemből Konstantinápolyon és Belzen keresztül került a kolostorba, 1382 augusztusában. Ugyanebben az évben kapták birtokul Jasna Górat (magyarul Fényes Hegy) a magyar pálosok.

Az ikon, amelynek csodatévő erőt tulajdonítanak, évszázadok óta vonzza a zarándokok tömegeit a világ minden tájáról. A Fényes Hegyet a világ egyik leglátogatottabb zarándokhelyévé tette. Az egyik legismertebb csoda az 1655-ös svéd invázió (az „Özönvíz”, lengyelül Potop) idején történt, amikor egy maroknyi lengyel egy egész támadó protestáns hadsereg ellen védte meg a kolostort. A megmenekülést a lengyelek a Madonna csodatévő erejének tulajdonították, a támadás feletti felháborodás és a siker pedig megfordította az egész háború menetét. A következő évben, 1656. április 1-jén János Kázmér (Jan Kazimierz) lengyel király hálából a lwówi (Lembergi) Szent Szófia-székesegyházban Máriának ajánlotta fel országát, így a Szűz Lengyelország patrónája és királynője lett. A Fekete Madonna képet később meg is koronázták. Az orosz uralom idején Miklós cár „a legveszélyesebb lengyel forradalmárnak” nyilvánította a Fekete Madonnát, és betiltotta a częstochowai zarándoklatokat. A Fekete Madonna volt az 1970-es években megszerveződő, Lech Wałęsa vezette Szolidaritás mozgalom egyik szimbóluma. (Wikipédia)

Június 25-én tízen indultunk útnak Kerekegyházáról, hogy részt vegyünk a nyolcadik alkalommal megszervezett częstochowai zarándoklaton, amelynek programja a Fekete Madonna kegykép meglátogatása, a krakkói Isteni Irgalmasság Bazilika valamint a tarnowi Katedrális meglátogatása és a Bem szobor melletti lengyel-magyar barátság pad felavatása volt. Az utazás programja ennél sokkal gazdagabb volt, nehéz lenne pontosan leírni mennyi élményben volt részünk. A zarándoklat egyik lelki vezetője, dr. Székely János püspök úr áldotta meg és indította útjára vonatunkat, amelyen több mint 800 zarándok foglalt helyet. A vonaton minden kocsiban 2-2 önkéntes vigyázott arra, hogy minden rendben menjen, senki ne vesszen el, mindenki, minden programra időben odaérjen. A szervező, a Misszió Tours Iroda munkatársai igazán profi módon irányították és segítették ezt a nagy tömeget. Az első nap nagy része utazással telt, közben a zarándok rádión keresztül a szervezők érdekes műsorokat közvetítettek, a lelki vezetők, Tamás József és Székely János püspök urak, Csóka János és Urbán Erik szerzetesek beszéltek a hitről, a zarándoklatról, saját életükből vett történetekkel tettek tanúbizonyságot Istenhez fűződő kapcsolatukról. Együtt mondtuk el a rózsafűzért, az esti dicséretet, és Pálmai Árpád karnagy úr segítségével megtanultunk jó néhány éneket nemcsak magyarul, de lengyelül is. Este 5 óra tájt érkezünk meg częstochowába. A püspöki szentmise fél 8-kor kezdődött a Bazilikában. A különleges szépségű templomban egyszerre 800-an énekeltünk és imádkoztunk magyarul, és adtunk hálát azért, hogy itt lehetünk. Megrendítő élmény volt, amikor ennyi ember mondta a Miatyánkot, és a Fekete Madonna énekkel köszöntötte a Szűzanyát. A mise után a lengyel pálosok a kegykápolnában imádkoztak a nemzetért.

Másnap a Kordeczki teremben Dr. Kovács Orsolya köszöntötte a zarándokokat, majd a kegyhelyet bemutató filmvetítés következett. Délben püspöki aranymisén vettünk részt a kegykápolnában a kegykép előtt imádkozva. Itt mindig voltak lengyelek is, akik szeretettel és hálásan fogadták, amikor az anyanyelvükön énekeltük a Fekete Madonna éneket.

A legtöbben mélyen megrendültek, nemcsak a nők, de a férfiak is könnyeztek. Az esti gyertyás körmenet felejthetetlen élmény volt, ahogy a kivilágított Bazilika körül lassan haladt a tömeg énekelve és imádkozva.

Szerdán látogattuk meg az Isteni Irgalmasság Bazilikát, ahol Fausztina nővér rendjébe tartozó, magyar származású Mária Hedvig nővér tartott előadást. A szentmisét Dr. Székely János és a jelen lévő pálos atyák celebrálták. A misén lehetőségünk volt fogadalmat tenni a lelki adoptálásra.

Egy kis magzat életéért imádkozhatunk minden nap, 9 hónapon át, így megvédhetjük őt az abortusztól. (Bárki fogadalmat tehet erre a szándékra, ha jelentkezik a www.lelkiadoptalas.hu email címen.)

Csütörtökön az egész napot Tarnowban töltöttük. A Katedrálisban püspöki szentmisén vehettünk részt. Ezután Soltész Miklós államtitkár úr részvételével a lengyel-magyar barátság díszpad felavatását láthattuk. Az utcákon vonulva láthattuk, hogy a lengyelek valóban mennyire szeretnek bennünket, az ablakokból, ajtókból integettek nekünk, volt, aki magyar zászlót lengetett. Két nép ilyen barátságát átélni különösen jó érzés volt. Este indultunk útnak, újra felszálltunk a vonatra, ahol a zarándokrádió adását hallgatva, együtt imádkoztunk, énekelünk és átélhettük, hogy a kisebb és nagyobb csoportok egy nagy közösséggé formálódtak.

A zarándoklat élményeit röviden leírni vagy elmondani nem is lehet. Rengeteg élményben volt részünk, amiből egy-egy emléket felidézve még sokáig fogunk töltekezni. Ezt mindenkinek át kellene élnie, aki szeretne megerősödni hitében, átélni a közösségbe tartozás élményét és lelki élményekkel gazdagodni.

Mongyi Kornélia

Hittanos tábor 2018-ban

Az idén is egy újabb, szép hetet tudtunk együtt tölteni a hittanos táborban, ami ez alkalommal Balatonszárszón volt. Körül – belül ötvenen vettünk részt benne.

Hálásak vagyunk a Jó Istennek, a sok kellemes, meghitt pillanatért, az együttlétért! Jó érzés volt, hogy a legfiatalabb táborlakótól / 7 éves/, a legidősebbig megértéssel voltunk egymás felé. Kisebb – nagyobb szobákban többen aludtunk együtt, türelmesen várva, míg mindenki nyugovóra tér.

Együtt étkeztünk, kézműveskedtünk, takarítottunk, mosogattunk...Több ifi hittanos is részt vett a táborban, ügyesen kezünk alá dolgoztak nekünk felnőtteknek.

Kedvezett az idő, ezért többször tudtunk fürdeni a Balatonon. Elmentünk József Attila emlékházába, Veszprémbe kirándultunk. Meglátogattuk a Szent Mihály – bazilika főszékesegyházat. Csendes pillanatokot tudtunk tölteni a bazilika Altemplomában. Köszönettel vagyunk Norbi atyának, hogy végig velünk volt, és ő általa lelkileg is tudtunk tölteni napi szinten. Nagyon ért a gyermekek nyelvén és mindig tudta, hogy mennyit adagoljon, ez által egyszer sem éreztük soknak. Jó érzés volt látni, hogy a táborlakók örömmel vesznek részt a foglalkozásokon, a kiscsoportos beszélgetéseken. A tábor végén hálaadó szentmisében részesültünk, amit Norbi atya celebrált. Felemelő, hogy a gyerekek is meg a felnőttek is mennyi szépre emlékeztek vissza.

Pár idézet:

- Hálát adunk Urunk, hogy fürödhettünk a Balatonban.
- Köszönjük, hogy az angyalok közelségével közelebb kerültünk és vigyázhattunk egymásra.
- Köszönjük a csodás, esős, veszprémi kirándulást.
- Köszönjük a kis csoportos beszélgetéseket.
- Köszönjük a sok nevetést, társalgást, focizást...
- Köszönjük a finom ételeket.
- Köszönjük a tartalmas, templomi foglalkozásokat.
- Hálát adunk Urunk, hogy gyermekeket bíztál ránk, akikkel együtt haladhattunk a feléd vezető úton! Köszönjük, hogy a szolgálat mellett a saját életünk tapasztalataival is megerősíthettük egymást. Feltérképezhettük, hogy az engedelmesség és az Istenre hagyatkozás védőhálójában lehetünk igazán boldogok!

Igen, sokat köszönhetünk a Mindenható Atyának! Végig reánk ragyogtatta orcáját, és fogta a kezünket!

Egészségben haza érkezhettünk, és reméljük, hogy jövőre is, új erővel egy újabb hetet együtt tölthetünk.

Biber Gyöngyi

Hittanos tábor 2018.

Balatonszárszó

Ebben az évben is megrendezésre került a már hagyományosnak számító katolikus hittanosok tábora a Balaton környékén. A helyszín idén Balatonszárszó volt.

Luca: Közel 50 fővel indultunk útnak. A lányok és a fiúk külön épületben kaptak szállást, azonban volt, aki a sátorozást választotta. A tábor témája az engedelmesség volt, engedelmesség saját családjunkban, Jézus, Mária, József igenje. Nagyon tetszettek a kiscsoportos beszélgetések, az angolkázások, melyek segítségével közelebről megismerkedhettünk egymással. Természetesen meglátogattuk a József Attila Emlékházat is. Veszprémben, a Székesegyházban szentmisén is részt vettünk, megtekintettük a Püspöki Palotát, sajnos az állatkerti séta az esős idő miatt elmaradt, de a gazdag tábori program kárpótolt minket: pólót festettünk, kézműveskedtünk, strandoltunk, akadályversenyen küzdöttünk és minden nap szentmisén is részt vehettünk.

Rozina: Most először vettem részt a hittanos táborban és nagyon tetszett. Nekem minden új volt, nem voltam még „ott alvós” táborban. Több barátom is jött az osztályunkból, nagytesóim is és Györgyi néni is velünk utazott, a tábor végére már mindenki barát volt, jó kis közösséggé kovácsolódtunk. Gyöngyökből rózsafüzért készítettünk, szent családot varrtunk, sóskaversenyen Sport szeletet nyertünk, akadályversenyeztünk, jókat ettünk. Nagyon tetszett a Ki mit tud?, amire mindenki előadással készült. Sokat strandoltunk, a partra még sütitet is vittünk. Jövőre is nagyon szeretnék elmenni.

Lőrinc: Idén Norbi atya is velünk utazott, a jó hangulatról ő is gondoskodott. Sokat pókerezettünk, tetszett a balatoni fürdőzés, jókat fociztunk a homokban. A szobák tisztaságát is minden nap pontozták, nagyon igyekeztünk rendet tartani. Természetesen az akadályverseny és a számháború sem maradhatott ki, így jól összebarátkoztunk egymással.

Köszönjük a Jóistennek, a szervező hitoktatóknak és a segítőknek a szép élményeket, a tartalmas kikapcsolódást! Reméljük, jövőre is lesz lehetőségünk részt venni a táborban!

Kaldenekker Luca, Rozina és Lőrinc

Pünkösdhétfő

2018.május 21.

Jó néhány hónap eltelt már pünkösdhétfő óta, ezért érdemes kicsit feleleveníteni a történeteket. Ahány hívő testvérünk volt ott, annyi látásmóddal találkozhatunk, annyi eltérő élménybeszámoló születhet belőle. Mégis kénytelen vagyok egy emlékezetre szorítkozni, ez pedig most a sajátom. Mivel harmadik éve én is főzők pörköltet, így a hétfő, már vasárnap délután elkezdődik, a hozzávalók előkészítésével. Mindig izgatottan készülök feleségem segítségével, félve attól, hogy valamit elfelejtek, vagy itthon marad. Eddig kétszer nyulat főztem, most kakással próbálkoztam. Biztonság kedvéért, hogy minden jól sikerüljön és a hangulat is meglegyen, meghívtam két jó barátomat: Diglics Gyurit és Réfi Lalit. A főzés alatt a hangulat remek volt, a pörköltért elnézést kérünk. (Volt, aki lecsónak érezte, és volt, aki gulyásnak. Szerintem sótlan lett. Majd jövőre!!!) Ám a profik, mint Varga Pista és Fritz Robi igazán kitettek magukért, és a szokásos marha és pacal ismét tökéletesen sikerült.

Jóllakva átsétáltunk a Magyarok Emlékházába, (pontos nevére nem emlékszem), de arra igen, hogy Norbi atyával együtt énekeltünk és imádkoztunk, egy meghitt kis kápolnában. Nem is számítottam lelki élményre, de atya meglepett minket. Köszönjük, és Isten tartsa meg ezt a szokását, még sok pünkösdhétfőre.

A kiállítás megtekintve nyugtáztam, hogy jó magyarnak lenni, s hogy mindent elolvassak, ahhoz még többször is át kell majd mennem.

A délután hátralevő részét a focipályán töltöttem. Ifjak az öregek ellen mérkőzés igazán jól sikerült, hiszen több mint két óráig tartott, s alig akart vége lenni. Jómagam már az öregek csapatában játszottam, de derék fájdalmaim miatt hamar ki kellett állnom. Ám a meccset, nézni is nagyon jó volt, hiszen kezdetben volt, hogy öt góllal is vezettünk a fiatalokkal szemben, már-már sajnáltam őket. Az idő múlásával, és Szabó Sanyi beállításával, aki ki tudja mért a fiatalok csapatába került, kezdtek feljönni. Az öregek izzadtak, fújttak, begörccsöltek, sőt lesérültek, míg az ifjak felbátorodtak, s egyszer csak átvették a vezetést.

Na, ekkor lett vége a mérkőzésnek, nehogy egy kiadósabb vereségbe beleszaladjunk. Így mindenki elégedett volt, s örömmel mentünk haza.

Köszönet mindenkinek, aki a szervezésben részt vett, köszönet a Kunság Major, mint helyszín rendelkezésre bocsátásáért, köszönet az Úrnak, hogy ennyi lelkes testvért összehozott, s igazi szeretet légkör vett közre mindannyiunkat. Bízom benne, hogy jövőre legalább ennyien összejövünk, s újra jó hangulatban eltöltünk egy vidám napot. Ugyanezt kívánom templomunk búcsújának napjára is (augusztus 20), melyet a szentmise után, a plébánia kertben rendezünk meg.

Kaldenekker Olivér

Cserkész tábor Mozsgón avagy harc a sárkányok ellen

Hosszú évek után Istennek hála idény nyáron ismét részt tudtam venni a csapatom (118-as Kalazancius Cserkészcsapat) cserkész táborán. Nagyon örültem, hogy újra a köreikben tölthettem el egy hetet a természet vadabb körülményei között, amelyek mindig emlékeztetnek minket, embereket arra, hogy a Teremtés óta bizony szorosban összefonódik sorsunk a környezettel, és civilizációnk innen indult, és ma is nagyban függünk tőle, bár a modern ember a nagy luxusban és fényűzésben ezt egyre inkább elfelejteni látszik. Pont ezért is jó dolog a cserkészlet, mert nem csak egy kalandot élünk át benne, nem csak felejthetetlen, életre szóló élményekben lesz részünk, hanem az átadott értékek által egy mélyebb értelmét is felfedezhetjük az életnek, jobban megérthetjük rendeltetésünket, és közelebb kerülhetünk a mi éltető testvérünkhöz, a Földhöz, amelyet Isten bízott ránk még annak idején. Az úgynevezett keretmesének, a tábor történeti keretének is az a lényege, hogy a gyerekeknek megtanítsa valamit az igazán fontos dolgokból, és végső soron olyan tanulságokat tudjanak levonni a tábor során elmesélt sztoriból, amelyet majd a mindennapi életükben is alkalmazni tudnak. Ezért is örültem annak, hogy én is részt vehettem ebben a fontos háttérmunkában, sőt megtiszteltetve éreztem magamat, amikor engem kértek fel a tábor háttérének a gondozására (bár „szakmát” tekintve nem meglepő, hogy erre kértek fel, ugyanis aki nem tudná, kispap vagyok). Kifejezetten azért is örültem ennek a fejleménynek, mert meglehetősen izgalmas és gazdag szimbolikus kával rendelkező keretmesét találtak ki szervező barátaim az idei táborra, ti. Egy középkori sárkányos, lovagos világot teremtettek ezen egy hét során a gyerekek számára, amelyben én is kamatoztatni tudtam képzeletemet és kreativitásomat.

A Mozsgó (Szigetvár mellett) közelében megrendezett tábor történetének a lényege, hogy a király összehívja lovagjait és az ő apródjait, hogy felkészüljenek a közelgő veszedelemre, mert tanácsadói által megtudta az ország vezetője, hogy felébredt álmából a Sárkánykirály és az őt körülvevő sárkányok, és most a birodalomra, és az ő népére, az ott élő emberek életére törnek.

Így hát a lovagoknak fel kell készülniük a király és a nép védelmére, és ki kell képezni apródjait is, hogy lovaggá válva ők is erősítsék a királyi sereget, hogy teljes erővel tudjanak szembenézni a pusztító sárkányokkal. Lovaggá válni a lovagi erények elsajátításával és a lovagi készségek (pl. tűzrakás, csomózás, éneklés, imáirás stb.) megszerzésével lehetett. Mindenkinek választania kellett egy úgynevezett pártfogót is, aki segítette őt a lovaggá válás útján, illetve meghatározott neki egy teljesítendő feladatot, amely szintén kritériuma a lovagi cím megszerzésének. Úgyhogy volt bőven feladata és elfoglaltsága az ifjú cserkészeknek. Ebben az olykor fárasztó kiképzésben én kaptam azt a feladatot, hogy egy kis lelki-testi pihenést, felfrissülést adjak a tábor lakóinak az ún. lelki percek napi fél órás alkalmával. A táborra való felkészülés során az az ötlet jutott az eszembe, hogyha már úgy is 7 nap áll a rendelkezésünkre (az utazásra, pakolásra szánt 2 napon kívül), és sárkányokkal kell megküzdenünk, akkor segítsek a gyerekeknek lelkünk sárkányaival is szembenézni, a 7 főbűnnel, és kezükbe adom a fegyvereket, amikkel legyőzhetik őket, a 7 erényt. Az ismétlés kedvéért felsorolom őket:

1. Kevélység vs. Alázat
2. Irigység vs. Jó akaró szeretet
3. Harag vs. Szelídség
4. Lelki restség vs. Jóban való buzgóság
5. Fősvénység vs. Adakozás
6. Torkosság vs. Mértékletesség
7. Bujaság vs. Tisztaság

Minden nap megismerkedtünk tehát egy bűnnel és egy erénnyel egy bibliai történet segítségével, amelyet én olvastam fel, amit aztán egy 4-5 perces elmélkedő zenehallgatás követett, majd órsonkénti megbeszélés, megosztás az általam feltett kérdések segítségével. Végeredményben úgy érzem, hogy egészen jól sikerültek ezek az alkalmak, és nagyon remélem, hogy sikerült valami értékeset és hasznosat átadnom az ifjúság számára, amit majd gyümölcsöztetni tudnak jelenlegi és későbbi életükben.

Most zárásként pedig az olvasókat is hívom egy kis elmélkedésre az egyes bűnökről és erényekről - vagy ha úgy tetszik sárkányokról és az ellenük használható fegyverekről - azoknak a bibliai történeteknek a segítségével, amelyeket a táborban is alkalmaztam. Az elmélkedés zárásaként ajánlok egy kis zenehallgatási „meditációt” is, mégpedig azt a zenét, amelyet szintén a táborban játszottam le a gyerekeknek: ez nem más, mint a Skyrim nevezetű számítógépes játék zenéje, amely szintén lovagok és sárkányok harcáról szól. Elég ha beírjuk a YouTube-ra, hogy Skyrim - Music Ambience – Day, és már is élvezhetjük a fenséges melódiákat.

Az 1. páros a kevélység és az alázat. Mi lehetne ehhez jobb bibliai példa, mint a leggőgösebb, legkevélyebb teremtmény, Lucifer bukásának története (Jel 12,7-12). Ő nem tudta elfogadni Istent, mint felette álló létezőt, nem tudott alázatosan meghajolni előtte, hanem olyan akart lenni, mint Ő, istenné akarta tenni önmagát, arra a hatalomra és imádatra vágyakozott felfuvalkodottságában, ami csak a Teremtőt illeti meg. Ezért vetették ki a Mennyei Országából, mert gőgösen a saját akaratát követte, és ellene mondott Isten jóságos akaratának, amely maga az élet és a boldogság. Lucifer döntése végeleges, mert ő színről színre látta Istent, a Mennyei Boldogságot, és még is ellene mondott a Legszentebbnek, és a mai napig is lázad Isten ellen, és igyekszik fondorlatokkal és csábításokkal másokat is rávenni, hogy ellene mondjanak a Teremtőnek, és így magával tudja rántani őket az örök romlásba. Minket, a modern társadalom tagjait is folyton csábít a gőg, az öntörvényűség, a kevélység bűne. Sok ember ma úgy érzi, úgy gondolja, hogy a tudomány, a technika, a luxus, a kényelem fölöslegessé tette Istent, többé már nincsen rá szükség, elegek vagyunk mi emberek magunknak, majd mi megteremtjük a saját világunkat, a saját elképzelésünk, törvényeinek szerint. De látjuk, hogy mennyire esendő az ember az ő Teremtője nélkül. Vajon én tudok alázatos lenni? Tudok engedelmes lenni Isten felé? Mindig csak a saját akaratomat követem, vagy olykor meg tudok hajolni alázatosan más elképzelése, terve előtt is?

A 2. páros az irigység vs. jóakaró szeretet. Acháb király bűne (1Kir 21,1-29) mutatja meg számunkra, hogy milyen súlyos vétségekhez tud vezetni, ha nem tudunk örülni mások sikerének, örömének, ha nem tudjuk tisztelni a felebarátunk tulajdonát. Talán ez egy kevésbé ismert történet az Ószövetségből, ezért érdemes fellapozni a megadott igehelyet, hogy kicsit jobban megismerjük a történetet. Olvasás közben érdemes feltenni magunknak a következő kérdéseket: Tudok-e jót kívánni a másoknak? Tisztelem-e a másik tulajdonát? Tudok-e örülni a sikereinek, az örömének? Kordában tudom-e tartani az érzelmeimet, vágyaimat, ha nem kapom meg azt, amire vágyom?

A 3. mérkőzésben a harag küzd meg a szelídséggel. Amikor Jézust elfogták, Péter a védelmére kelt, és előrántva kardját lesújtott a főpap egyik szolgájára (Mt 26,47-56). Jézus, a Mester viszont határozottan szelídségre intette, és felszólította, hogy aki haragosan cselekszik, aki kardot ránt felindultságában, az kard által vész el. Tegyük fel magunknak a kérdést: tudok-e olyan szelíden, megfontoltan reagálni az egyes szituációkra, mint Jézus, vagy inkább engedek a bennem lévő felkavaró érzelmeknek, és szabad folyást engedek a cselekedeteimnek? Persze nem könnyű mindig higgadtnak lenni, és szelíden reagálni a történésekre, főleg mert különböző temperamentumúak vagyunk, még is törekednünk kell a Jézus által elének állított magatartásforma megvalósítására.

A 4. páros a lelki restség vs. jóban való buzgóság. Bizonyára mindenki ismeri a jó öreg talentumos példabeszédet (Mt 25,14-30). Túl sokat nem is kell a példabeszéd értelméről magyarázni, hiszen Jézus beszéde világos: mindenki kapott különböző mértékben képességeket, hatalmat, adottságokat, és ezekkel életünk végén majd el kell számolnunk. Éppen ezért vizsgáljuk meg magunkat: megbecsülöm-e eléggé az adottságaimat, próbálom-e minél inkább Isten akarata szerint használni és kamatoztatni őket? Ha Isten előtt állok majd, el tudok-e majd számolni a rám bízott talentumokkal?

Az 5. küzdelem a fősvénység és az adakozás között

folyik. A gazdag ember és a szegény Lázárról szóló példabeszéd (Lk 16,19-31) jól példázza, hogy mi az igazán fontos az életben: a jócselekedetek, az elesetteken való segítség, meglátni Istent a szenvedő embertársakban. A gazdag ember ezt nem vette figyelembe, ő csak élvezte a vagyonát, dőzsölt, bővelkedett ételben-italban és egyéb élvezetekben, és nem vette észre magam mellett szenvedő testvérét, a szegény Lázárt, akin könnyű szerrel tudott volna segíteni a nagy pénztartalékaiból. És igen, egyszer neki is eljött a halál pillanata, és akkor bizony nem tudta magával

vinni az aranytallérokat, csak a tetteit, amiket elkövetett, vagy éppen elmulasztott, és sajnos számára csúnya vége lett a sztorinak. Isten nem azt fogja elsősorban kérdezni, hogy hány kocsid volt, milyen pazar nyaralásokon vettél részt, mennyi pénzt szórtál el fényűzésre, hanem, hogy fáztam és betakartál-e, éhes voltam, és adtál-e ennem stb., mert amit a legkisebbel tettél vagy éppen nem tettél, azt velem is tetted. Nézzünk hát magunkba, és tegyük fel a következő kérdéseket: szoktam-e másokon segíteni, másoknak segítséget nyújtani? Észreveszem-e környezetemben a szenvedőket, az elesetteket, a rászorulókat, és lehetőségeimhez mérten próbálom-e olykor segíteni nekik, ha csak egy kis kedvességgel is?

A 6. főbűn vs. erény páros a torkosság vs. mértékletesség. Itt ismét egy jól ismert sztorival példázom a témát: a tékozló fiú történetével. Itt se kell nagyon magyarázkodni, hiszen a tanmese tanúsága egyértelmű: ha az ember nem becsüli meg az örökségét, ha könnyelműen, mértéktelenül habszolja az élvezeteket és nem gondol a holnapra, bizony könnyen kerülhet nehéz helyzetekbe, és olyan dolgokra kényszerülhet, mint a tékozló fiú a disznópásztorkodásra, ahol még a moslékból is jóllakott volna, de még abból sem kapott. Még jó, hogy volt egy szerető édesapja, aki felelőtlen, pazarló élete után is visszafogadta, és megbocsátott neki. Ilyen a mi Istenünk is, aki folytonosan visszavár minket magához, hogy megtisztuljunk, és jobbá váljunk az Ő hajlékában. Tegyük fel magunknak a kérdést: megbecsülöm-e eléggé az én örökségemet, amit Isten rám bízott, vagy mértéktelen, pazarló, könnyelmű módon bánok vele? Tudok-e egészséges mértéket tartani evésben, ivásban, gépezésben stb.?

A 7. és végső mérkőzés pedig korunk nagy sárkánya és erénye között folyik, mégpedig a bujaság és a tisztaság között. Ez bizony ma egy eléggé központi

és sokat vitatott téma, amivel kapcsolatban sajnos még az Egyházon belül is eléggé megoszlanak a vélemények, pedig Isten és az Egyház tanítása világos e tekintetben is: a házasság előtti tisztaság, a házastársi hűség, a kizárólagosan különböző neműek házassága, az Egyház által egyedül elfogadott és ajánlott természetes családtervezés, mint fogamzásgátlási lehetőség, egyezik csak Isten akaratával. Minden, ami ezen kívül van a gonosz azon próbálkozása, hogy belerontson Isten csodálatos alkotásába, amit úgy hívunk, hogy szerelem, szexualitás. Ezt látjuk Dávid király történetében is (2Sám 11,1-27): nem tisztelte a házastársi hűség törvényét, a tisztaság törvényét, engedett a sátáni kísértésnek, megkívánta más feleségét, és hagyta annyira eluralkodnia magán a bűnös vágyat, hogy az súlyosabb bűnöket szült. Az ő példáján láthatjuk, hogy mennyire fontos ezen a téren is komolyan venni Isten törvényét, útmutatását. De nem csak ezen bibliai történet kell, hogy ráébresszen minket, hogy milyen égetően fontos a tisztaság megélése, hanem a mai világ helyzete is: rengeteg válás, abortuszok, előregedő társadalmak, összetört szívek, kihasznált fiatalok (főként lányok), a pornográfia terjedése, megerőszkolások, a szexualitás élvezeti cikké való válása stb.

A szexuális vágy egy nagyon erős és intenzív ösztön, aminek a kielégítése nagy örömet és élvezetet jelent az ember számára, és nem véletlenül van így, hiszen az emberiség jövője, az emberi faj szaporodása, a genetikai örökség továbbadása a célja többek között. Nagy baj lenne, ha az utódnemzés egy nagyon nemkívánatos dolog lenne, hiszen akkor kevésbé szívesen végeznék ezt a tevékenységet az emberek. Önmagában a vágygal semmi baj nincsen, hiszen Isten teremtette meg ilyen gyönyörrel telinek, de az, hogy mihez kezdek ezzel a vágygal, hogyan élelem meg, az már az én felelősségem. Tegyem ezért fel magamnak a következő kérdéseket: mi a fontosabb számomra: Isten tanítása, törvénye, vagy a vágyaim, ösztöneim, a pillanatnyi élvezet, kielégülés? Komolyan veszem-e Isten tanítását a sexualitásról, vagy engedek a mai világ szabados eszméinek, amik az élvhajhászatot, az szexuális vágyak minél hamarabbi kielégítését reklámozzák és istenítik? Kit engedek be a hálószobámba: Istent vagy az Ördögöt?

Csujá Gergely, kispap

Uram jó nekünk itt lenni...

Gyakran visszhangzik bennem ez az ének. Májusban, amikor az első egész napos első pénteki szentségimádási lehetőségünk volt, készület közben egyre erősödő készletet éreztem, hogy a hittanos csoportomat vigyem át, holott „hivatalosan” azon a napon nem volt óránk. Csak az órák közti szünet állt rendelkezésemre. Megérkezvén az iskola udvarához, a gyerekek tárt karokkal szaladtak felém. Eközben a Kegyelem az ő szívüket is felkészítette... A tanítónő készségesen átengedte őket. Elsősökről lévén szó, legtöbbször szentmisére sem hozzák el szüleik. Év közben néhányszor átmentünk imádkozni órákon, így azt már hallották, hogy a feltámadt Úr Jézus itt van köztünk a hófehér szent ostyában. Most is csendben, fegyelmezetten léptek be a templomba.

A fénykép hűen tükrözi, hogy a gyermekeknek elképesztő érzékük van a szerető jelenlét iránt. A mi dolgunk, lehetőséget biztosítani arra, hogy ráhangolódjanak Jézus jelenlétére. Jézus az, aki a szívükhöz beszél. A mi feladatunk abban áll, hogy a gyermekek szíve, amely olyan érzékeny a szeretetre, fokozatosan megnyíljon az istenkapcsolatra.

Uram jó volt nekünk nálad lennünk. Dicsőség Istennek!

WeningerAntalné katekéta

Ministránstalálkozó Rómában

Július 28. és augusztus 4. között került megrendezésre a 12. Nemzetközi Római Ministránszarándoklat, melyen kb. 60.000 ministráns vett részt. A magyar nyelvcsoporthoz ez alkalommal is a második legnagyobb létszámmal (nagyjából 1.700 fővel) képviseltette magát a németajkúak után.

A nemzetközi ministránszarándoklatok története majdnem olyan hosszú időre tekinthet vissza, mint maga a Nemzetközi Ministránszövetség. Az első nemzetközi ministránszarándoklatot 1962-ben tartották Rómában. Azóta általában három-ötévente szervezik meg. **Az idei zarándoklat mottója a következő volt: „Keresd a békét, és járj a nyomában!” (Zsolt, 34,15)**

Milyen értékeket közvetít a ministránsok felé ez a nemzetközi zarándoklat?

Amit a ministránsok Rómában megélhetnek, az az Egyház egysége. Ez Egyházunk egyik nagy értéke, mely állandóan megvalósul. Annak ellenére, hogy különféle országokból érkezünk a zarándoklatra, más-más a bőrszínünk, más nyelvet beszélünk, számtalan lehetőség van arra, hogy találkozzunk egymással, közösen imádkozzunk, szentmisén vegyünk részt, együtt örüljünk, és ünnepeljünk Jézus Krisztusban.

Ebben az évben a kerekegyházi egyházközségből ketten voltunk jelen a találkozón, amiért nagyon hálásak vagyunk Istennek, szüleinknek és Norbi atyának. Felejthetetlen élményt nyújtott a szűk egy hét, amelyet Rómában tölthettünk. Az egyházmegyéből szerveződő csapattal az első nap a program központi eseményéül szolgáló pápai audiencián vehettünk részt, ahova hosszas sorban állással tudtunk csak bejutni. Ott Ferenc pápa köszöntésével és a vele együtt töltött imával lehettünk közösségben a rengeteg fiatalal. Szép élmény volt az együtt éneklő és imádkozó sokaságot látni és bennük lenni.

Az ezt követő napokban meglátogattuk egyházunk központi városának nevezetesebb egyházi és történelmi emlékeit: jártunk a Szent Péter, a Szent Pál, a Lateráni bazilikákban, a Santa Maria Maggioreban, láttuk a Colosseumot, a Trevi-kutat, a Victor Emmanuel emlékművet és még sok emlékezetes épületet.

Meglátogattuk Néri Szent Fülöp, Szent II. János Pál pápa sírját, együtt imádkoztunk a Szent Lépcsőnél és végig túráztuk Róma városát. Egyik este egy helyi étteremben vacsoráztunk, jellegzetes olasz ételek közül választhattunk, majd megcsodáltuk az éjszakai kivilágításában pompázó Szent Péter teret, ami mindkettőnket lenyűgözött. A buszozások és metrózások között a jó hangulatot a közös éneklések és nótázások alapozták meg. Mindemellett új embereket ismerhettünk meg és a tartalmas beszélgetések növelték a lelki élményt.

Egy közös magyar misén is részt vettünk, melyen rengeteg értékes gondolattal és üzenettel találkoztunk, amelyből néhányat szeretnénk kiemelni:

„Kedves Barátom! Most itt vagyunk Anyaszentegyházunk szívében. Ministránsként egy hívásra már igent mondtál, de Jézus folyamatosan azt üzeni Neked, hogy „szeretlek Téged és szükségem van Rád”.

Mindannyian kiválasztottak vagyunk, de ez a kiválasztottság nem az egyén magányos kiemelése, hanem mindenki kiválasztatott valamire. Ebben a kiemeltségünkben kell először az emberséget megteremteni és azt tovább adni, hogy igaz emberek lehessünk. Az igaz ember legfőbb motivációja boldognak lenni, de ezt csak a másikat szolgálva lehet elérni. Az életünket csak ajándékba kaptuk, ezért nem is lehet mást kezdeni vele, mint tovább ajándékozni a szolgálat és feltétel nélküli szeretet által. Mivel Isten alkotott meg mindannyiunkat, ezért minden szívdobbanásunkban –ezáltal minden szavunkban, cselekedetünkben –és életünkben jelen van. Isten országát nem kell keresni –folyamatosan itt van köztünk -, nem a nagy dolgokat figyelve kell várnunk, hanem a legegyszerűbben kell felfedeznünk. Az első tanítványokat is halászat közben, a napi rutinjukat végezve érte el Jézus meghívása.

Ezen gondolatokkal búcsúzva hagytuk el Rómát és lettünk meghívva arra, hogy vigyük el Isten országát az emberekhez, szolgálat és szeretet által, hogy hozzájuk is eljusson a mondat, amivel utunk során találkoztunk és Jézus mond nekünk: szeretlek Téged és szükségem van Rád!”

HAJÓS VIRRASZTÁS A DUNÁN- 2018 június 1 -2,

Budapest - Esztergom- Nagymaros –Vác –Szentendre –Budapest útvonalon

Jézus a nép között, buzgó imádsággal a 2020-as Eucharisztikus Kongresszus sikeréért- volt a mottó

Pálné Jutka évek óta részt vesz ezen a zarándok úton, invitálva a kerekgyházi híveket is. Busszal, vonattal utaztunk Budapestre úgy, hogy a programban szereplő Veni Sancte 12.30-kora a Szent István bazilikában kezdődő szentmisén már részt vettünk. Erre az időre a turisták elöl lerekesztették a bazilika szentély felüli részét és Snell György zarándokpüspök úr mutatta be a szentmiséjét. (1 –es kép)

13,30 –kor indult a zarándok csoport a Vigadó téri hajóállomásra. Beszállva a hajóra papi áldást kaptunk az oltáriszentséggel, ami végig a hajón maradt, (2 –es kép) folyamatos szentségimádásra. Este 19.00 órakor érkeztünk Esztergomba, majd a városon keresztül felkapaszkodtunk a bazilikába. Itt Dr. Németh János kanonok úr a bazilika plébánosa mutatta be a szentmisét. (3-as-4-es kép) Homiliájában az utolsó vacsora három lényeges mozzanatára hívta fel a figyelmünket. Befejezésként Mindszenti József bíboros úr sírjához mentünk, hogy a boldoggá avatásáért imádkozzunk. (5-ös kép)

Este 21.30-kor indultunk Esztergomból, ahova már az éjszaka 23.00 órára érkeztünk Nagymarosra. Rövid séta után a Szent Kereszt felmagasztalása templomban egy csodálatos szentségimádáson vettünk részt (6-os kép) *Leborulok hát előtted Jézus, az Oltáriszentségben is erős hittel, mély tisztelettel és lángoló szeretettel imádom szent Fölségedet.*”

Éjfélkor indultunk Nagymarosról Vádra, itt éjszaka két órakor a piaristák templomában Tamás testvér mutatott be szentmisét. Hajnali három órakor indultunk Vácról Szentendrére, ahova reggel fél hatkor érkeztünk. *„Jöjj el erősség Lelke, minket vezérlő Szentlélek. Adj erőt s erősíts meg jóban, erősíts meg a gonosz ellenség támadásai ellen, hogy soha le ne győzhessen, és az Istentől el ne választhasson”*

Szentendrén a Péter-Pál templomban Te Deum –os hálaadó és befejező szentmisét mutatott be Blanckenstein György pápai káplán, plébános úr. (7-8 as kép) „Dicsértessék és áldassék a legméltóságosabb Oltáriszentség most és mindörökké! Amen !”

Hajónk Szentendréről reggel fél hétkor indult Budapestre és 07,30 –kor érkezett a Batthyányi térre. Nem könnyű, de nagyon sok kegyelmet adó zarándok út volt, amit szívből kívánok minden vállalkozó kerekgyházi zarándok testvéremnek is. Hajóutat a Makrovilág Zarándokutazási Iroda szervezte. Hálás köszönet Pálné Jutkának a lelkiismeretes közreműködéséért!

Jézus (Simonnal) Péterrel beszélget a Földről...

Mária Valtorta: Az Evangélium, ahogy nekem kinyilatkoztatott:
/555.6 / Kilencedik kötet

„A Föld egy oltár, Simon. Egy hatalmas oltár.

A Teremtő állandó dicsőítése oltárának kellett volna lennie. De a Föld tele van bűnnel. Ezért az állandó engesztelés, áldozat oltárának kell lennie, amelyen áldozatot mutatnak be. A Földnek, mint a teremtés többi részének, zsoltárokat kellene zengenie az Istennek, aki teremtette. /... /

Nézd azokat a Csillagokat! Ők is dicsőítik az Istent, a saját hangjukon, fényükkel és a végtelen égbolton való járásukkal. Évezredek óta tart énekük, amely az ég kék mezői felől az Isten ege felé száll. Képzeld el az égitesteket, bolygókat, csillagokat és üstökösöket, mint égi teremtményeket, akik, mint égi papok, leviták, szüzek és hívők egy végtelen templomban énekkel dicsérik a Teremtőt. Figyelj, Simon! Ugye hallod a szél zúgását a dombok között és a víz csobogását a sötétben? A Föld is énekel, mint az ég, a széllal, a vízzel, a madarak és az állatok hangjával. Ha az égbolt számára elég is az ott lakó csillagok fényes dicsőítése, nem elég a szelek, vizek és állatok éneke a templomnak, amely a föld. Mert ebben nemcsak szelek, vizek és állatok vannak, akik tudattalanul dicsőítik az Istent, hanem ott van az ember is: a legtökéletesebb lény, amely az idők során a világon létezett. Aki olyan anyagból van, mint az állatok, az ásványok és növények, és akinek olyan a lelke, mint az Ég angyalainak, és mint ahogy ők is arra rendeltetett, - ha a hűség próbáját kiállja -, hogy megismerje és birtokolja az Istent, először a kegyelemben, később a Paradicsomban.

Az embernek, aki az összes állapotot egybefogó szintézis, van egy feladata, amely a többi teremtménytől megkülönbözteti, és ami kötelessége, öröme is kellene, hogy legyen: **Az Istent szeretni, az értelme és akarata segítségével felajánlani a szeretet kultuszát Istennek. Visszafizetni Istennek a szeretetet, amelyet az embernek adott az által, hogy megajándékozta az étellel és az eget is nekiadta, az életem túl. Az ember feladata, hogy értelmes módon dicsőítse Istent.**

Gondold át, Simon! Mi java származik Istennek a teremtésből? Mi a haszna belőle? Semmi. A teremtés által Isten nem lett több, nem lett szentebb, nem is lett gazdagabb. Ő végtelen. A teremtés nélkül is az lett volna. **De az Isteni szeretetnek szeretetre volt szüksége. És teremtett a szeretetért. Szeretet kizárólag a teremtő Istentől származhat** és ez a szeretet, amely csak az angyalok öröme és az emberek vallása. Ha egy napon a Föld nagy oltárán elhallgatnának a szeretet dicsőítései és könyörgései, megszűnne a Föld! Mert a szeretet megszűnésével megszűnne az engesztelés lehetősége és az Isten haragja eltörölné a poklot, amivé a Föld vált. **A Földnek tehát szeretni kell, ha létezni akar.** Sőt: a Földnek templomnak kell lennie, amely az emberek értelmével szeret és imádkozik. De milyen áldozatot mutatnak be a Templomban, minden templomban? A tiszta áldozatot, hiba és fogyatékoság nélkül. Csak ez kedves az Úr előtt, a teremtés zsenije. Mert a család atyjának a legjobb dolgokat kell adni, az Istennek, aki az emberiség Atyja, neki minden dologból a legkülönbet adják a kiválasztottak.

De már mondtam neked, hogy a **Földnek kettős áldozatot kell hoznia: a dicsőítést és az engesztelést.** Mert az emberiség, amely lakja, bűnt követett el az első emberpár által, és folyamatosan bűnt követ el, az Isten iránti szeretetlenség bűnéhez hozzátevé további bűnöket a világhoz, a testhez és a Sátánhoz való kötődésével. Bűnös, a bűnös emberiség, amely bár az Istenhez hasonlatos, saját értelme van, és isteni erők segítik, mégis bűnbe esik, egyre inkább. A csillagok engedelmeskednek, a növények engedelmeskednek, az elemek engedelmeskednek, az állatok is engedelmeskednek és tudásuk szerint dicsőítik az Istent. Az emberek nem engedelmeskednek és nem dicsőítik eléggé az Istent. Ezért van szükség az áldozatos lelkekre, hogy mindenkiért szeressenek és engeszteljenek. A tudatlan, ártatlan gyerekek azok, akik megfizetik a fájdalom keserű büntetését azokért, akik nem tudnak mást, mint vétkezni. A szentek azok, akik önkéntesen feláldozzák magukat másokért. / ... /

Gondolj arra Simon, ha Istennek kellett megtestesülni azért, hogy kiengesztelje az Isteni igazságot a nagy bűn miatt, az emberek számtalan bűneiért. Az igazság pillanatában csak az emberi lelkek áldozatai engesztelhetik ki az Urat. Azt gondolhatod: de akkor miért van az, hogy Ő a Magasságos utasította az embert arra, hogy áldozzák fel neki az állatok ivadékeit és a növények gyümölcsseit?

Én megmondom neked: azért, mert az én jövetelem előtt folt esett az emberi áldozaton, és még ismeretlen volt a szeretet. Most már ismerni fogják. És az ember, aki tudatában lesz a szeretetnek, mert én megadom neki a kegyelmet, hogy megismerje azt, az álomból felébredve visszaemlékezik rá, érti, és éli majd a szeretetet. A kecskék és bárányok áldozatát majd akkor a szeretet és engesztelés áldozataival helyettesíti az Isten Bárányához hasonlatosan, aki a Mestere és Megváltója. A fájdalom, ami eddig büntetés volt, tökéletes szeretetté fog változni, és áldottak lesznek azok, akik teljes szeretettel vállalják majd.

Helyes-e ha azt mondjuk egy szenvedő embernek, - kérdezi Simon - hogy a fájdalom nem büntetés, hanem kegyelem, olyan dolog, mint a mi hivatásunk, szép akkor is, ha nehéz, még ha rossznak és szomorúnak tűnik is annak, aki ezt nem tudja.? Igen Simon Ez az igazság. A fájdalom nem büntetés, ha tudjuk, hogyan fogadjuk, és hogyan használjuk helyesen. A fájdalom olyan, mint egy papság, egy olyan papság, amely mindenki számára nyitott, amely megadja az isteni szív nagy hatalmát és nagy érdemet szerez. Ha a bűn elkövetését fájdalom kíséri, kiengeszteli az igazságot. Mert Isten fel tudja használni a jó érdekében azt a fájdalmat is, amit a gyűlölet teremtett. Én nem akartam más módot, hogy a bűnt eltöröljem. Mert ennél nincs hatalmasabb eszköz."

A Piarista szerzetesrend

Az eddig ismertetett rendek közül az alábbiakról olvashattunk; Bencések-, Betegek irgalmas és szeretet misszionáriusainak-, Ciszterci-, Domonkos-, Ferences-, Kamilliánus-, Karmelita-, Kapucinusok-, Karthauziak-, Pálosok rendje. A most megjelenő egyházközségi újságunkban a Piarista rendet mutatjuk be. Ez már korábban is időszerű lett volna, mivel közelünkben, Kecskeméten 1714 óta folyamatosan működnek Piaristák. A Budapesti kegyesrendi gimnázium mellett egyedül a kecskeméti piarista gimnázium működhetett a kommunizmus évei alatt is.

A Piarista rend jelvényének középpontjában Szűz Mária monogramja áll. Fölötte kereszttel ékesített nyitott korona, alatta pedig a görög **MP OY** betűk, a *Métér Theu* (Isten Anyja) szavak nagy betűs rövidítése látható. A korona arra utal, hogy Szűz Mária a Kegyes Iskolák Királynője is. A rend tevékenysége oktatás, nevelés, pasztoráció. A rend egyéb neve; kegyesrend, kegyes tanítórend. Jelmondata, mottója: „Pietas et litterae”, Kegyeség és tudomány, amely jól összefoglalja a rend lelkeségének és pedagógiájának lényegét. Arra törekedve, hogy egyszerre nevelje az embert és a keresztényt.

A Piarista rend alapítója 1617-ben a Kalazanci Szent József (1556-1648), spanyol származású pap volt, aki Rómában ingyenes és vallásos iskolát nyitott a szegény családok gyermekei számára. Az első piarista iskolákban elsősorban alapfokú anyanyelvű képzést- írás, olvasás, számtan, hittan oktatást, és főleg jámborságra nevelést- végeztek.

A rendet XV. Gergely pápa 1621-ben fogadalmas szerzetesrenddé emelte. A piarista rend így a szabályozott papokhoz hasonló klerikális rend lett. Az első rendházakat elsősorban Közép-Európában, Ausztria, Magyarország, Erdély, Litvánia kisebb, sokszor protestáns többségű városaiban alapították. A 18. század elején már a fővárosokban is megkezdték munkájukat, Bécs, Pest, Vilnius, Madrid, Prága, Milánó. A rend tevékenységében idővel egyre nagyobb súlyt kapott a latin nyelvű gimnáziumi, filozófiai, teológiai oktatás. Ez több helyen konfliktushoz vezetett a hasonló intézményeket működtető jezsuitákkal. Végül 1730-ban XII. Kelemen pápa kinyilvánította, hogy a piaristáknak is joguk van magasabb szinteken tanítani. Az iskolák mellett a piaristák árvaházakat, nemesi konviktusokat, (jelentése: együtt él;- adományokból fenntartott intézet, a kevésbé gazdag nemesi családok fiai számára. A tanítás mellett ruhával és élelemmel is ellátták őket), szemináriumokat is vezettek. Többen közülük hittérítőként működtek, elsősorban a Habsburg Birodalom protestáns területein.

A rend élén a generális állt, akit a Rómában üléselő generális káptalan választott meg hat illetve később 12 évre. A rend tekintélyét az is jelezte, hogy alapítóját Kalazanci Józsefet 1748-ban boldoggá, majd 1767-ben szentté avatták. A felvilágosodás eszméjének terjedésével, amely az iskolázást nagyra értékelte, a piaristák szerepe tovább nőtt, elsősorban Mária Terézia uralkodása alatt a Habsburg Birodalomban, valamint Lengyelországban, ahol fontos oktatási intézmények vezetését bízták rájuk. Sok helyen a piaristák vezették tovább az 1773-ban feloszlott jezsuita rend iskoláit is. Amíg a 19. század elejétől az állami beavatkozások több országban a rend feloszlását is jelentette, ezzel szemben Magyarországon, munkásságukkal komoly szerepet játszottak a nemzeti kultúra és tudomány terjesztésében és ápolásában.

Ezáltal széleskörű elismerést vívtak ki a rend számára. Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc után büntető intézkedéseket is el kellett szenvedniük, viszont az 1867-es kiegyezés után elérték, hogy a piarista növendékek államilag elismert tanári oklevelet szerezzenek, az általuk vezetett gimnáziumok pedig állami és önkormányzati támogatással, modern tanintézményekké fejlődjenek. Trianon előtt közvetlenül 24 piarista iskola működött Magyarországon, amelyekből csupán 10 maradt a megcsonkított magyar területen. A 20. század világháborúi és totalitáriánus diktatúrái sem kerültek el a piaristákat. A szovjet megszállás alá került közép-európai államokban a piarista rendet is megszüntették, (Románia és Csehszlovákia), illetve igen korlátozottan engedték működni (Magyarországon, -Kecskemét, Budapest-, és Lengyelországban). 1990-től a kommunizmus bukása után, Közép-Európában is sok helyen újból megnyíltak a piarista iskolák. A fordulat után négy piarista iskola nyílt meg újra; Nagykanizsán, Mosonmagyaróváron, Vácott és Szegeden. Ezen kívül a rendtartomány Gödön szakiskolát, gimnáziumot, és kollégiumot, Sátoraljaújhelyen diákotthont, Szegeden szakkollégiumot tart fent. A rendtartományok fogyatkozó létszáma és az iskolák növekvő szaktanár igénye mindenütt ahhoz vezetett, hogy a piarista iskolák többségében világi tanárok tanítanak. Ezért a rend tevékenysége a tanítás mellett sok helyütt az ifjúsági lelkipásztorkodás felé fordult. (Források: Piarista Rend Magyar Tartománya, Wikipédia, www.katolikus.hu)

Magyarország legnevesebb piarista egyéniségei, és akik a kecskeméti piarista iskolában végeztek, Katona József (1791-1830) főügyész, drámairodalmunk kiemelkedő alakja. Táncsics Mihály, (1799-1884) író, publicista, politikus. Klapka György (1820-1892) honvédtábornok, helyettes hadügyminiszter. Belon Gellért (1911-1987) pécsi segédpüspök. Marosi Izidor (1916-2003) váci püspök. Dankó László (1939-1999) Kalocsa-kecskeméti érsek. Bábel Balázs (1950-) Kalocsa-kecskeméti érsek. Pálincás József (1952-) MTA elnöke.

Ismert Piarista kispapok, akik szintén itt végezték tanulmányaikat; Révay József (1881-1970) író, klasszika-filológia. Kornis Gyula (1885-1958) piarista szerzetes, filozófus, egyetemi tanár, kultúrpolitikus. Balanyi György (1886-1963) piarista szerzetes, történész, egyetemi tanár. Sík Sándor (1889-1963) piarista szerzetes, történész, költő, műfordító, irodalomtörténész, cserkészvezető, egyetemi tanár, tartományfőnök, MTA levelező tagja, Kossuth-díjas. Öveges József (1895-1979) piarista szerzetes, fizikusprofesszor, Kossuth-díjas. Híres tanárok közül általunk is jól ismert; Jelenits István (1932-) piarista szerzetes, tartományfőnök, teológus, író, és még sorolhatnánk a hírességeket.

Oreskó Imre

TE ISMERED JÉZUST?

Három ember meghal, és felmennek a menny kapujához. Be is akarnak menni, de valaki megállítja őket.

– Ki vagy te? – kérdezi az egyiket.

– Én egy híres evangélista vagyok, sok könyvet írtam, még televíziós szolgálatom is volt; és általam sok millió ember ismerte meg az Úr Jézust.

– Na, ez mind szép és jó; de mondd csak, ismered az Úr Jézust?

– Persze, hogy ismerem, hiszen mint már mondtam, én híres evangélista vagyok!

– Na és te ki vagy? – kérdezi a második embertől.

– Én híres pásztor vagyok, egész megagyülekezeteket pásztortoltam a Földön, az istentiszteleteinket is sok millió ember nézte a különféle televíziós csatornákon.

– Na, ez valóban csodálatos! De mondd csak, ismered az Úr Jézust?

– Persze, hogy ismerem, hiszen én híres pásztor vagyok!

– Na és te ki vagy? – hangzik el a kérdés a harmadik emberhez is.

– Amint azt magad is látod, én egy egyszerű öreg ember vagyok. Az életem gyorsan elmúlt, és ez idő alatt nem is tudtam semmi maradandót alkotni. Nem lettem híres prédikátor, sem gazdag, hanem egy kis házikóban éltem hosszú éveken át. Sokat imádkoztam, és azon igyekeztem, hogy hűséges maradhassak az én Istenemhez.

– Na és ismered az Úr Jézust?

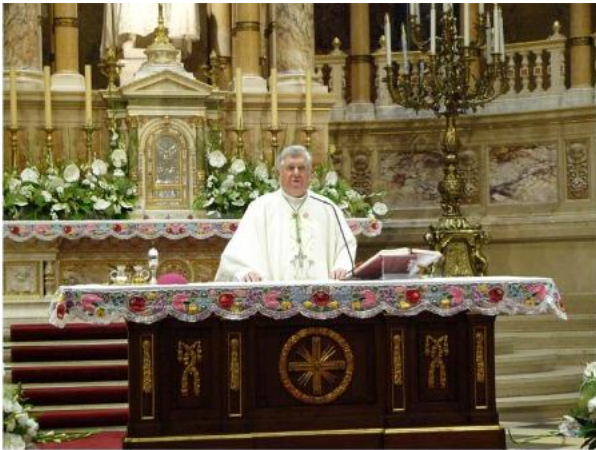
– Igen Uram, ismerlek téged.

Uram jó nekünk itt lenni... (Szentségimádás)

Ministránstalálkozó Rómában

1.

2.

3.

4.

HAJÓS VIRRASZTÁS A DUNÁN- 2018 június 1 -2

5.

6.

7.

8.